

gerskem. Izjema je tedaj, ako se komu prostovoljno dá stanovanje in da se mu to v dekret zapiše.

Na Goriškem obstoji zakon za učitelje in učiteljice glede stanarine, ki slove: § 9. Učitelji in podučitelji dobivajo stanarine v Goriškem mestu letnih 160 gld., v drugih šolskih okrajih letnih 80 gld.

Učiteljice in podučiteljice dobivajo stanarine letnih 120 gld. v Goriškem mestu in letnih 60 gld. v drugih šolskih okrajih. — (Zakon z dne 15. vinotoka 1896. l.)

Deželni šolski zakon za Istro z dne 14. grudna 1889 § 29. se glasi: Ako nima nadučitelj stanovanja »in natura«, mu ima občina izplačati stanarine na leto 100 gld. Učitelj dobiva 80 gld. (nadučiteljice in učiteljice 80% tega); podučitelji 50 gld., podučiteljice 40 gld. — Za to izda deželni šolski svet dekrete. V Pulju, Poreču, Opatiji in Voloskem imajo nekaj več.

(Dalje.)

Dopisi.

Kranjsko.

Iz Št. Vida pri Ljubljani. Omenili ste že v zadnji številki »Tovariša«, kako je »Slovenec« lagal o meni, ko je pisal, da sem bil eden glavnih ogorčencev zoper kandidate, katere je priporočal glavni odbor c. kr. kmetijske družbe v izvolitev. Poslal sem mu popravek, katerega pa ni priobčil v postavnem času in ne na postavnem mestu. O tem bova sicer že še na pristojnem mestu obračunala, a tako nedostojno ravnanje potrjuje sum, da pismouki pri »Slovenecu« namena lažejo. In ena laž jim niti ne zadostuje. V »Slovenecu« od 28. junija t. l. št. 146. je nek dobro dresiran člankar zopet priobčil o občnem zboru c. kr. kmet. družbe nek miš maš, v katerem trdi vse mogoče in nemogoče stvari z očitnim namenom, da bi begal javno mnenje in v kalnem — ribaril. Na vse tu nagromadene duhovitosti nisem poklican odgovarjati. Da se boče pa videlo, kako gospodje malo mislijo, ko pripravljajo svojim vernim ovčicam dušno pašo, ali pa če hočete, kako so te ovčice z vsako hrano hočeš-nočeš zadovoljne, naj konstatujem, da v navedenem članku najprvo meni in mojim prijateljem očita, da smo postali — lojalni, to je da smo odnehali od boja proti klerikalcem, ko smo zvedeli, da za odborovo listo stoji — deželni predsednik. A trinajst vrstic za tem pa zopet imenitno povdarja: »Priče so nam potrdile, da so ga (mene) same videle in slišale, kako se je zgražal za liberalce (t. j. kako ogorčeno je agitiral zoper odborovo listo.) To so možje, kaj!? In da bi ljudje ne videli »Slovenčevih« lažij, zavil je v ta miš-maš prav lojalno — kajpa — moj popravek kakor kaka nezakonska mati zavije iz same ljubezni svoje dete v deset kócev, da bi se revše ne — prehladilo o sv. Jakobu! — — —

Da si bomo pa te poštenjake še bolj pri solneu lahko ogledali, izjavljam, da plačam za učiteljski konvikt tolikokrat po petdeset kron, kolikor h o n e t n i h prič mi »Slovenec« dobi, ki bi s prisego potrdile, da sem agitiral zoper kandidate, katere je postavil glavni odbor. Gospodje! naklonite tako potrebnemu učiteljskemu konvikt nekaj kronic!!! *Janko Žirovnik, nadučitelj.*

Z Gorenjskega. (Kako se godi »Slomškarjem«.) Kako dobro se godi Slomškarjem pri njihovih zaščitnikih: Na Gorenjskem pod Dobrčo slušbuje znani

Slomškar. Človek bi mislil, da se razumeta z zelo pobožnim ondodnim župnikom kar najbolje, a zelo bi se vrezal. Kolega Slomškar je bil prvo leto tudi organist.

Župniku to ni bilo všeč, in ker ga drugače ni mogel odpraviti, ga neko nedeljo pri pridigi napade prav pošteno. No, naš kolega je bil toliko možat, da je precej po tej pridigi nehal z orglarijo. Da bi pa zamogel šolarčke nadzirati pri maši, postavi si svoj lasten stol v cerkev, ker stati celó mašo bilo bi le malce prehudo, a rezerviranega prostora zanj tudi ni. Delj časa je pustil župnik stol v miru, a začel ga je naposled vendarle bosti in neko soboto popoldne iztira stol iz cerkve; gotovo si je mislil, ako jaz stojim celo mašo, zakaj bi ne stal tudi učitelj.

Tako se je zgodilo učitelju Slomškarju, Bog ve kaj bi se pa zgodilo kakemu liberalnemu učitelju? Gospod urednik, kaj ne — zgodaj so začeli gospodje kazati zobe svojim pohlevnim in ponižnim podložnikom.

Ali ne diši tako postopanje po izganjanji učiteljev iz cerkve? Kje peša vera, kdo je kriv raznih bojev in preprirov?

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Iz »Slovenske šolske Matice«. Zadnje odborove seje »Slovenske šolske Matice« so se udeležili: predsednik g. Henrik Schreiner in odborniki gg.: dr. Janko Bezjak, Viktor Bežek, Jak. Dimnik, Frančišek Gabršek, Frančišek Hubad, Frančišek Levec, Andrej Senekovič in Alojzij Strmšek. I. Blagajnik, g. ravnatelj And. Senekovič, poroča o denarnem stanju društva. Letnino so vplačali 604 člani: društvo ima dosedaj 9 ustanovnikov. II. Tajnik, g. nadučitelj Fr. Gabršek, poroča, kako so se rešili zadnji odborovi sklepi, zlasti oni o preuredbi dosedanjih poverjeništev, ter prebere došle nasvete. Na podlagi taistih se sklene, da se razdele nekatera preobsežna poverništva na manjše kroge, za katera se nastavijo novi poverjeniki, in sicer: za Póstojino g. Iv. Thuma, za Ilirsko Bistrico g. Mart. Zarnik, za Senožeče g. Ivo Trošt, za Vipavo g. Ant. Skala, za Lož g. Ferdo Wigele, za Idrijo g. Al. Novak, za Cerknico in Logatec g. Iv. Šega, za Novo mesto g. Fr. Vadnjal, za novomeški okraj g. Bern. Andoljšek, za Žužemberk g. Fr. Koncilija, za Ribnico g. Fr. Štefančič, za Sodražico g. M. Vrbič, za Pazin g. Ant. Jošt za pazinski okraj g. Iv. Bunc, za ptujski okraj na desnem dravskem bregu g. Fr. Šorn in na levem dravskem bregu g. Iv. Kavkler. III. Sklene se, da se predloži prošnja za podporo na deželni zbor kranjski, ko izidejo knjige. Za letos nameravani spis »Pouk v prvi pomoči pri neugodah z ilustracijami« se priobči pozneje, ker ga dotični poročevalec še ne utegne spisati. V »Letopisu« bode g. tajnik priobčil tudi poročilo o društvenem delovanju in imenik članov. Vzame se na znanje predsednikovo poročilo o sotrudnikih. Poročilo o matematiki za ljudske šole prevzame g. profesor L. Lavtar. IV. G. Fr. Levec prevzame pogajanje z raznimi tiskarnami zaradi tiskanja društvenih knjig ter bode v prihodnji seji poročal o dotičnih uspehih. Oblika društvenim knjigam bode taka, kakršno imajo knjige »Slovenske Matice«. Rokopisi morajo biti pripravljeni do začetka septembra, tisk pa dovršen do konca novembra. V. Za leto 1901. dobe društveniki dve knjigi po 10 tiskanih pol in sicer: 1. Pedagogični letopis in 2. Zgodovino kot I. del knjige za realije, spisal Josip Apih. VI. Schreinerjev načrt za didaktiko, ki so ga pregledali gg. odborniki, se ponatisne v »Popotniku«. O najprimernejši terminologiji se bode posvetoval poseben odsek. Društvo namerava izdavati tudi pedagogične šolske knjige za učiteljska, zlasti vzgojeslovje, ukoslovje, zgodovino

pedagogike, čitanke itd. V ta namen stopi odbor v dogovor z deželnim odborom kranjskim, ki naj bi dal društvu primerno podporo, oziroma sam prevzel založništvo ali pa ga prepustil Matici. Pri tem se je izrekla želja, naj bi bile knjige odobrene že v rokopisu. Matica bode pospeševala tudi knjižnico za srednješolsko mladino, in sicer izdajanje šolskih klasikov potom dotičnih založnikov. V prvi vrsti se bode obrnilo društvo do »Dramatičnega društva«, da mu prepusti rokopise in starejše izdaje, primerne za srednješolsko mladino, da se predelajo. G. Bežek prevzame sestavo načrta za tako izdajanje. Končno se je posvetovalo še o primernih diplomih za ustanovnike, in o nasvetu »Pedagogičnega društva v Krškem« glede na izdajo slovenske slovnice.

Štajersko.

Sv. Lovrenc na Dr. p. Učiteljsko društvo za ptujski okraj zborovalo je dne 13. m. m. v okoliški šoli ptujski. Zborovanja se je udeležilo vključno z neznosni vročini lepo število društvenikov (30) in 4 gostje (gg. Fr. Lorber, Ant. Porekar, J. Rajšp in E. Slanc).

G. predsednik Fr. Šorn je navzoče prav prisrčno pozdravil ter izročil tudi pozdrave odišlega okr. glavarja, blagorodnega g. barona Apfaltrern-a, s katerim smo izgubili velikega ter vnetega šolskega prijatelja. Gosp. predsednik omeni tudi, da se je ravnokar izročil spominski album s fotografijami okr. nadz., preblag. g. Ivo Ranner-ju, ki je prideljen c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Gradcu. Za tem nam g. predsednik pojasni, zakaj se je današnje zborovanje sklicalo pismeno; »Učit. Tov.« namreč ni prinesel povabila o pravem času. — Predstavi nam pa tudi gdč. M. Šircelj, učiteljico na Hajdini, katera je pristopila k našemu društvu.

Zapisnik o zborovanju na majniškem izletu se neizpremenjen odobri.

Potem se je prečital dopis okr. uč. društva za graško okolico, ki prosi, naj naše društvo podpira peticijo »Lehrerbunda«, tikajočo se nove, moderne disciplinarne postave. Sklenilo se je, da se naše društvo strinja popolnoma s to peticijo ter da bo tudi storilo potrebne korake o tej zadevi.

Na to je poročal v kratkih in jedrnatih potezah g. M. Heric o vprašanju za okr. uč. konferenco: »Kako je učitelju delovati, da se otroci tudi z unaj šole lepo in dostojno vedejo?« — Za njim pa je g. Dr. Zupančič poročal tudi kratko in jedrnat o drugem vprašanju: »Kako zamore učitelj pri učencih doseči jednotno, spretno in lično pisavo? — Katero načelo (pravilo) naj se upošteva pri pouku v pisanju?« Tudi drugi tovariši so povedali vsak svoje mnenje o teh vprašanjih. Obema govornikom se je gosp. predsednik toplo zahvalil v imenu vseh.

Nasledna točka dnevnega reda je odpadla, ker je bil gosp. poročevalec zadržan, da se ni mogel udeležiti zborovanja.

Na to je gosp. Podobnik prebral članek »Pettauer Zeitung«, v katerem grdo napada učiteljstvo. Sklenilo se je, da tak zakoten in umazan listič ni vreden, da bi se ga v ozir jemalo. — Tudi »Mir« piše grdo zoper učiteljstvo; tega se pa obvesti, da naj biča le koroške učitelje, kateri res zaslužijo, kakor trdijo kolegi, ne pa splošno.

Potem se je g. predsednik zahvalil ter zaključil zborovanje.

Goriško.

Z Ajdovskega.¹⁾ (Naša organizacija.) Vse naše učiteljstvo na Goriškem se je do slednjih časov borilo v složnosti in vzajemnosti za zboljšanje svojih gmotnih razmer. Z družinimi močmi je dvignilo svoj ugled in si tudi pribojevalo s svojo žilavostjo marsikatero drobtinico v materijelnem oziru. Doseglo sicer ni še tega, kar mu prerokuje prosvitljeni dvajseti vek, a ne more mu to izpodleteti v najbližji bodočnosti, ako bode polnoštevilno in junački nastopalo ter v stanovski slogi

in bratskim zagrljaju neustrašeno zahtevalo svojih pravic z uma svetlim mečem, pod zastavo pravega napredka, katero kviško dvigaš Ti, dragi »Učiteljski Tovariš«, katera edino vodi k ljudski prosveti, k temu prvemu pogoju stalnega učiteljskega blagostanja.

Tovariši in naše vrle tovarišice na Ajdovskem se dobro zavedamo svojih dolžnosti in smo v ta namen tudi izprožili reorganizacijo učiteljskega društva za goriški okraj. Posrečilo se nam je. Z oduševljenjem je soglasno sprejelo goriško učiteljstvo to našo reorganizacijo, katero nam je tudi namestništvo v Trstu odobrilo v aprilu t. l. S to reorganizacijo smemo ustanavljati podružnice goriškega okrajnega društva povsod v okraju, kjer se prijavi vsaj deset podružničarjev¹⁾ in to samo učiteljev ali učiteljic ne pa nepotrebnih kritikov ali celo gospodazelnih mogočnjakov izven našega stanu. Le ona organizacija se sme imenovati učiteljska, katera družiti le učitelje in učiteljice z nerazrušljivimi vezmi stanovske samozavesti in ljubezni. Že skrb za obstanek bode navduševala tako organizovane tovariše v delu in boju za ljudsko prosveto in za svojo lastno srečo.

Vsi ajdovski tovariši in tovarišice smo se zbrali takoj po odobrenju pravil in pozabivši razne osobnosti, smo se združili dne 20. m. m. z junaško četico v podružnici učiteljskega društva za goriški okraj na Ajdovskem. Združili smo se v tesne vrste, vneti za slobodo svojega stanu, da povemo javnosti, da nočemo biti najemniki, temveč samostojni gospodarji v svojih društvih, kateri hočejo sami skrbeti za izboljšanje svojih razmer brez vsakega varuštva. Iz najoddaljenjših krajev, tudi iz Dol Otlice, je prihitel naš vrli tovariš Čibej in uvel v našo sredo blagorodni gospici strokovni učiteljici na državni čipkarski šoli, kateri sta tudi pristopili v naš krog. Sprejeli smo jih z vseljem in upamo, da se bodo redno z našimi zavednimi tovarišicami udeleževale podružničnih zborov. Prepričani smo, da pristopijo k nam še ostale tri naše drage tovarišice in odlikovani tovariš g. Poniž, kateri se niso udeležili ustanovnega shoda, da bode na Ajdovskem vse učiteljstvo enega duha in ene krvi polnoštevilno združeno v izgled ostalim tovarišem v Brdah, na Kanalskem in tudi v goriški okolici. Tem kličemo vsi Ajdovci: »Le pogumno, mirno in dostojno v boj s skupno polnoštevilno organizacijo in naši neprijatelji nas dobe edine, bdeče, da ne ulove kljubo svojim sirenskimi glasovom nijednega javnega učitelja, in nijedne zavedne tovarišice v psevdoučiteljske organizacije.

Pogledali smo pri ustanovljanju ajdovske podružnice obojna pravila in po kratki a živahni debati smo za sedaj na temelju teh pravil pristopili vsi v podružnico in izbrali si njeno načelstvo po listkih skoraj soglasno: načelnik Možina, namestnik Strnad, tajnik Urbančič Alojzij, blagajnik Križman France, odborniki pa tovarišica Oblak ter tovariša Bajt in Kavš.

Koj po volitvi smo pričeli prvi podružnični občni zbor, kateri je takoj dokazal vnetost, resnost in delavnost ajdovskega učiteljstva. Prepričevalne besede načelnikove, Medveščekove, Bajtove, Strnadove, Urbančičeve in drugih govornikov so nam še bolj vzbudile stanovski ponos z živo željo, da bi se isti javljal v toliki meri v Brdah, na Kanalskem in posebno v goriški okolici, kjer so se pričeli otresati svoje stare meščanske komodnosti vsi tovariši, ter pričeli z duhom časa napredovati in delati v blagor in slobodo učiteljstva.

Tovariš Medvešček je predlagal, da naj skliče učiteljsko društvo javen shod slovenskega učiteljstva našega okraja s sledečim dnevnim redom:

1. Reorganizacija učiteljstva s podružnicami.
2. Ali je potreba zunaj take reorganizacije še posebno organizacijo n. pr. podružnico Slomškove družbe.

¹⁾ Stvari bi bilo le v korist, da se na ta način reorganizujejo vsa večja okrajna učiteljska društva na Primorskem in na Kranjskem.

¹⁾ Za zadnjo številko prepozno došlo.

3. Naše gmotno stanje.

Sprejel se je ta predlog soglasno z živim prepričanjem, da se isti uresniči in da obrodi najlepši sad v blagor učiteljstva, da ga dovede k tako tesni slogi, da ne bode niti enega tovariša izven te naše organizacije. V to pomozi Bog!

Posebno nas je navdušil neumorni tovariš Bajt, kateri je povdarjal in utemeljeval, da ne sme biti zavedne tovaršice in odločnega tovariša, kateri bi silil v našo konkurenčno psevdoorganizacijo, kjer si ne priborimo slobode, kjer bodemo le hlapčevali drugim, ne pa šolstvu in učiteljstvu.

Vsi smo soglasno obsojali zadnje dopise iz učiteljskih krogov v »Gorici« in deloma tudi v »Soči«. Proč psovke in napade, proč sovraštvo; trezna debata in neumorno vzajemno delo nas mora združiti! Ne poslušajmo zdražbarjev pod raznimi krikami, ker sicer jo »srečno« prijadramo v nepremostljiv prepad, s katerega bregov bodemo streljali drug v drugega, dokler ne razbijemo v njegovi globini svojega blagostanja, svoje stanovske časti. Prav lepo je to označil tovariš Medvešček z besedami: »Učitelji našega okraja se pitajo v javnih listih itd. itd. Daleč smo prišli! Ali ni to napredek učiteljstva!? Roko na srce, dragi kolegi! Ako se pusti, da bode rastlo, cvetelo in sad rodilo tako zelišče, katero je začelo poganjati med nami, smemo si biti gotovi, da bodo naši potomci še v devetem kolenu nas preklinjali, ko ne bode ni trohice naših ostankov. Dolžnost nas vseh je pač, da se stori vse mogoče, da se krene zopet na pot, ki vodi k cilju našega stanu. Pričetek reorganizacije se je pričel s tem, da je glavno učiteljsko društvo priredilo svoja pravila, sprejemši podružnice, v katerih je prosta pot k pristopu tudi onim kolegom, ki ne morejo pristopiti glavnemu društvu radi oddaljenosti ali radi katerih koli vzrokov. Taka ali enaka reorganizacija naj oklene tudi one tovariše, ki hočejo ustanoviti Slomšekovo podružnico.«

Tako je, dragi tovariši! Ponudite roko tej naši organizaciji! Le v nerazrušni strogo učiteljski falangi brez vsake primesi se bodemo uspešno borili za stanovske interese in ugled učiteljstva. Le v taki organizaciji bodemo mi učitelji gospodarji, ne pa le najemniki; pri taki organizaciji ne bodemo kadili posameznikom, ker smo vsi enaki, a delali bodemo vsi in z delom, ne pa s preprirom si priborimo učiteljstvu in šolstvu lepših ter boljših časov. Tovariši! Še je čas! Naša lepa, uzorna organizacija vas vabi in kliče v svoje vrste ob 11. uri, predno napravite med nami nepremostljiv prepad! Zopet se poslužim besed delavnega našega tovariša: »Med nami naj zavлада odkritosrčnost, bratska ljubezen in srčna kolegijalnost, kateri naj sledi vneto in neumorno delovanje.«

Vrniti se moram zopet k podružničnemu zboru, kjer se je tudi povdarjalo plodonosno delovanje deželnega učiteljskega društva pod predsedništvom vrlega tovariša g. R. Peerz-a, kateri je na lastno prošnjo premeščen na c. kr. vadnico v Inomost. Njegov naslednik je vrli naš tovariš Bajt, kar nam je v dokaz, da bode društveno delovanje nadaljevalo po poti, katero je začrtal marljivi predsednik z Bajtovim sodelovanjem. Na predlog tovariša Urbančiča je izrekla podružnica soglasno dosedanjemu predsedniku deželnega društva g. R. Peerz u svojo iskreno zahvalo ter priznanje za njegov trud in in uspešno delovanje. Kličemo mu vsi: »Bili srečni v gorati Tirolski, kjer tudi potrebuje učiteljstvo tako vrlih bojevnikov za povzdigo šolstva in svojega gmotnega stanja.«

Načelnik Možina prebere še toliko obsodržljivo okrožnico, katero so razposlali ajdovski tovariši v maju leta 1896. v prevdarek vsemu učiteljstvu in omeni, da je vsebina iste pomenljiva tudi za današnje čase ter sklene naše prvo zborovanje z oduševljenimi besedami in živo željo, da bi se vse goriško učiteljstvo organizovalo po izgledu ajdovskih tovarišev na tako resni in reelni podlagi, in gotovo se bodo izjalovili vsi poskusi naših neprijateljev, kateri sejejo med nami razdor. Bodimo ljudje!

Svoje poročilo pa sklenem z znanimi besedami iz nekdanje okrožnice iz l. 1896.: »Na delo! Sreča je le delavnim in pogumnim mila. Delajmo pa združeno, ker delo posameznih v sedanjih dneh malo izda; — a delo in trud naj nebo blagoslovi!«

Književnost in umetnost.

Novi akordi. Zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo je začel s 1. julijem t. l. izhajati v Ljubljani. Ureja ga dr. Gojmir Krek, a izdaja g. L. Schwentner. Sodelovanje so obljubili vsi najboljši slovenski skladatelji, kakor tudi nekaj čeških in hrvaških. List izhaja vsaka dva meseca, ter stane za celo leto 8 kron. »Nove akorde« kar najtopleje priporočamo.

»Zvonček«. List s podobami za slovensko mladino. V 7. številki je tale vsebina: Poletni večer. Zložil Ivo Danič. — Vrabček in lastovka. Zložila Vida. — Naročilo. Zložil A. Rapè. — Birmanec. Spisal Radivoj. — Ah, kako rad . . . Zložil Fr. Žgur. — Kako je Mencejev Matijček prvokrat pušil. Spisal Fr. G. P. — Pesem o angeljčku. — Dobro pa slabo. Ruska narodna. Priobčil Brinjosa. — Pripluli čez noč so . . . Zložil Fr. Žgur. — Anka in Zinka. Spisal Leon Poljak. — Priloga »Zvončku«. Lev. Opisal Kramarjev. — Siničica, siničica . . . Zložil Fr. Žgur. — Pouk in zabava. — Slike: Mencejev Matijček in Nežika. — Lev in levinja. — Angeljček. — Anka in Zinka. — »Zvonček« starišem in mladini prav toplo priporočamo!

Prvi listi — almanah slovenskih in hrvaških učiteljskih in učiteljskih — izidejo bodoči teden, na kar že danes opozarjamo slovensko in hrvaško učiteljstvo. Več, ko dobimo knjigo v roke.

Slovenska Zadruga prinaša v svoji 7. letošnji številki v oddelku: »Narodna vzgoja«, kateri oddelek je hkrati glasilo »Ped. društva v Krškem« govor g. ravnatelja Iv. Lapajneti pri zboru »Zaveze« na Bledu in sicer: »Učitelj pospešuj domačo in narodovo vzgojo.« »Sl. Zadruga« izhaja enkrat v mesecu in stane 4 K na leto. Zaradi te najnovejše priloge jo slov. starišem in učiteljstvu toplo priporočamo.

Vestnik.

Učiteljski konvikt: Gosp. Mijo Vrbič, učitelj v Sodražici, na knj. kr. podr. št. 130 12 K.

Osebnost vestil. G. Ivan Krulec, učitelj v Ljubljani, je imenovan zač. vadniški svet na ljubljanskem učiteljskišču. — Deželni šolski svet je stalno namestil provizorične učitelje in učiteljice: gg. Ivana Gantarja v Št. Jerneju, Ivana Černeti v Gotenicah, Jos. Kreinerja v Srednji vasi pri Kočevji, gospdč. Emo Žitnik in gospdč. Sofijo Zajc v Jesenicah. Gospdč. Helena Junovich je iz Dola premeščena v Kočevje.

»Popotnikovi« naročniki in »Zavezina« društva blagovole naj pošiljati naročnino, oziroma doneske v Kranj in ne več na Primskovo. Fr. Luznar.

Učiteljsko 50 letnico bo praznoval letos tudi gosp. Josip Mesner, nadučitelj v Komendi, ki je sošolec jubilarja Raktelja. Po prebitem zrelostnem izpitu l. 1851. je bil g. M. dve leti v privatni službi v Polhovemgradu. Potem je služboval 7 let v Boh. Beli, 15 let v Škocijanu pri Turjaku in v Komendi pa službuje že 26 let. Obema jubilarjema: Još mnogaja ljeta!

Abiturijentska veselica ljubljanskih, praških, zagrebških, mariborskih, goriških in koperskih učiteljskih, oziroma učiteljskih bo dne 17. t. m. v Narodnem domu v Ljubljani.